

Posudek na bakalářskou práci Nikol Pražákové

I Munjŏlova topoi

Práce Nikol Pražákové se pokouší postihnout rysy románové tvorby nejúspěšnějšího korejského prozaika současnosti I Munjŏla na vzorku tří jeho románů – Syn člověka (*Saramŭi adŭl*), Ať žije císař! (*Hwangdžerŭl ũhajŏ*) a Básník (*Siin*), tedy v podstatě počátky spisovatelových delších próz po jeho etablování se v kontextu jihokorejské literární scény. Posledním ze zmiňovaných románů také vstoupil mezi světové spisovatele; je jedním z nejpřekládanějších a nejúspěšnějších, také nejevropštějším spisovatelem v Koreji.

Pro analýzu textů Nikol Pražáková – po krátkém představení autora a jeho díla – zvolila jednotná kritéria a podle nich i postupuje: jde o běžné literárněvědné kategorie místa a času, role postav, vztah autora a vypravěče, postupy při rozvíjení děje, vrstvení textu a zacházení s historickým materiálem. Tak lze poměrně zřetelně vysledovat, zda autor má či nemá nosné téma či postavu, která by procházela, ať už intencionálně nebo podvědomě, celým jeho dílem. Takovým se jeví zejména téma střetu outsidera se společností, jedno zda jde o vyvržence z vlastní nebo společenské vůle. A právě z toho i vyplývá nejčastější I Munjŏlova postava – outsider, tulák, vizionář, postava mimo struktury nebo do struktur nevměstnatelná. Autorka práce poměrně zdařile odhalila nejen tyto společné rysy I Munjŏlovy tvorby, ale zejména zdůrazňuje fakt mimo sledované strukturální kategorie: autorova tvorba je ovlivněna faktem odchodu jeho otce na sever během korejské války a následnými perzekucemi ze strany režimu i iniciativních jednotlivců. Jeho vlastní vyrovnávání se s traumaty je proto pro celou tvorbu až po zmiňovaného Básníka (1991) určující a analýza může toto potvrdit jen druhotně. Teprve poté se od svého věčného tématu pomalu oprostil a jeho další romány se nesou na méně osobní vlně. Nutno podotknout, že jsou i méně působivé a adekvátně tomu i méně úspěšné.

Předpokladem práce bylo velké množství pramenů a literatury, většinou v korejštině. Kromě tří objemných románů musela Nikol Pražáková načíst i sekundární literaturu; tři analyzované romány pak velmi pečlivě a podrobně. Její cesta k výsledné bakalářské práci byla tedy znatelně obtížnější než u ostatních, kteří zvolili obecnější téma se základem ve světových jazycích. Práci navíc doplňuje i ukázkový překlad zhruba patnácti stran textu z korejštiny. Mimo to se musela seznámit s kontextem nejen jihokorejské literatury od 80. let 20. století, ale i s poměrně složitou scénou a inventářem I Munjŏlova románového světa.

To vše je nutno mít na paměti při posuzování textu, který je sice poměrně čistý, ale ne vždy poměrný, někde přechází synoptické popisné a ne právě intelektuální pasáže, jinde chybí závěr podkapitol, autorka práce nemá nejpřesnější vyjadřování, nehledě na teoretický základ. Tyto vady na kráse byly v průběhu práce odstraňovány a lze se domnívat, že v magisterské práci už bude pracovat na vyšší úrovni ve všech směrech. Jako vedoucí práce zdůrazňuji i absolutně příkladný přístup při zpracovávání připomínek a schopnost rychle absorbovat poznatky. Znalosti zatím značně převyšují diplomantčiny schopnost vtělit je do textu, což je také vada (doufejme)odstranitelná.

Vzhledem k výše uvedenému se domnívám, že v práci Nikol Pražákové prokázala svou schopnost pracovat s prameny a literaturou, kriticky zvládat někdy tendenční nebo i povrchní materiály, utřídit je a podat v rámci zvolené osnovy. Práce v každém případě splňuje parametry kladené na tento typ prací a lze ji **doporučit k obhajobě**.

Navrhované hodnocení: výborně (s přihlédnutím k obhajobě)

V Praze, 1. 9. 2013

Doc. PhDr. Miriam Löwensteinová, Ph.D., vedoucí práce